

často řeší úlohy společně jako celá třída pod vedením učitele.

V roce 2011 ve velmi úspěšných třídách obecně učitelé chtěli po větším počtu žáků každou nebo téměř každou hodinu matematiky, aby *sledovali výklad o tom, jak řešit úlohy, řešili úlohy (samostatně, nebo se spolužáky) s pomocí učitele a vysvětlovali své odpovědi*. V méně úspěšných třídách učitelé matematiky ve větší míře žákům *zadávají písemné práce nebo testy*.

Žáci ve velmi úspěšných třídách jsou dvakrát častěji vzděláváni učiteli, kteří jim přizpůsobují výuku matematiky tak, aby je bavila. Pomáhají jim uvědomit si, proč je dobré učit se matematiku, a ukazují jim ji tak, aby vnímali, že se jim hodí (v porovnání s žáky v méně úspěšných třídách). Žáci jsou také více podněcováni k rozvoji myšlení vyššího řádu.

6.2

Vybrané znaky žáků a jejich postoje ke škole a výuce

6.2.1 Sociodemografické znaky žáků a jejich domácí zázemí

V této části se zaměříme na rozdíly, případně společné rysy žáků v méně úspěšných a ve velmi úspěšných třídách. V úvodu to budou sociodemografické ukazatele, dále hodnocení školy očima žáků s důrazem na pocit sounáležitosti a výskyt šikany. Vždy bude uplatňováno hledisko rozdělení tříd dle výsledků českých žáků v přírodovědě.

Z hlediska **pohlaví žáků** je mezi méně úspěšnými a velmi úspěšnými třídami rozdíl jen minimální. V roce 2015 je v méně úspěšných třídách o málo větší podíl chlapců (54 %) než dívek (46 %), zatímco ve velmi úspěšných je tomu naopak. Také v roce 2011 byl v méně úspěšných třídách o málo větší podíl chlapců (52 %) než dívek (48 %), zatímco ve velmi úspěšných třídách tomu bylo naopak.

V šetření TIMSS popisuje kvalitu domácího zázemí žáka ukazatel **domácí zdroje pro učení**, který vychází z odpovědí žáků i z odpovědí jejich rodičů.⁹ V roce 2015 mělo 37 % žáků velmi úspěšných tříd mnoho zdrojů a ostatní nějaké zdroje. V méně úspěšných třídách byl podíl takový, že 87 % žáků mělo nějaké zdroje, zhruba 6 % mělo hodně zdrojů a zhruba 6 % mělo málo zdrojů. V roce 2011 mělo 35 % žáků velmi úspěšných tříd mnoho zdrojů a ostatní nějaké zdroje. V méně úspěšných třídách mělo 90 % žáků nějaké zdroje, 7 % mělo hodně zdrojů a 3 % málo zdrojů.

Podstatným socioekonomickým ukazatelem je **počet knih, které má rodina doma**. Zde jasně vyplývá, že žáci z velmi úspěšných tříd mají doma větší počet knih než žáci z méně úspěšných tříd. V roce 2015 má doma více než 100 knih 46 % žáků z velmi úspěšných tříd a pouze 19 % žáků z méně úspěšných tříd. V roce 2011 mělo doma více než 100 knih 54 % žáků z více úspěšných tříd a pouze 19 % žáků z méně úspěšných tříd.

Nejvyšší dosažené vzdělání rodičů bylo zjišťováno mezi samotnými rodiči. Ve velmi úspěšných třídách bylo nejčastěji zastoupeno u otců středoškolské vzdělání s maturitou (2015: 58 %, 2011: 64 %) a vysokoškolské vzdělání (2015: 33 %, 2011: 28 %). V méně úspěšných třídách to bylo zejména středoškolské vzdělání s maturitou (2015 i 2011: 21 %). U matek to bylo podobné. Ve velmi úspěšných třídách bylo u rodičů nejčastěji zastoupeno středoškolské vzdělání s maturitou (2015: 51 %, 2011: 59 %) a vysokoškolské vzdělání (2015: 31 %, 2011: 23 %). V méně úspěšných třídách to bylo zejména středoškolské vzdělání s maturitou (2015: 72 %, 2011: 74 %).

Povolání otce bylo u necelé pětiny žáků velmi úspěšných tříd vedoucí pracovník nebo vyšší úředník, v šestnácti procentech případů drobný podnikatel a čtrnácti procenty byli

⁹ Žáci uváděli počet knih v domácnosti, a jestli mají svůj vlastní pokoj a připojení na internet. Rodiče uváděli počet dětských knih v domácnosti, své nejvyšší dosažené vzdělání a své povolání. Byla zkonstruována škála a na základě dosaženého skóre vznikly tři kategorie: mnoho zdrojů, nějaké zdroje a málo zdrojů.